

Kristen?! – jag är ju döpt!

Bli kristen? Jag är väl redan kristen?! Jag är ju döpt.

Vi kan inte nog uppskatta vårt dop. Det är en gåva så fantastisk att vi aldrig helt kan pejla dess djup. Men Gud har avslöjat tillräckligt mycket om dopets rikedom för att det skall kunna vara till tröst och glädje och frimodighet för alla döpta.

Och det är sant: Vi blev kristna när vi döptes! I 1878 års katekesutveckling (som fortfarande är svenska kyrkans officiella lärobok, ålderdomlig i språket, fantastisk till sitt innehåll) är den första

När Gud vår Frälsare uppenbarade sin godhet och sin kärlek till människorna, då frälste han oss ... genom ett bad till ny födelse och förnyelse i den helige Ande.

Tit 3:4–5, Gierz

frågan: Varför kallas du kristen? Svaret är (till formen något moderniserat): Jag kallas kristen, därför att jag genom dopet är upptagen i Jesu Kristi kyrka och med Kyrkan tror och bekänner att han är min Frälsare och Saliggörare.

När Jesus gav dopet åt sin kyrka, talade han om att göra lärjungar genom att döpa och lära (Matt 28:19–20).

I Svenska kyrkans dopritual finns flera uttryck för det Gud gör i dopet. Det är verkligen Gud som utför något stort med den som döps. Gud har ”sånt sin Son, Jesus Kristus, för att rädda oss från det onda. Genom dopet föder han oss till nytt liv, för oss in i sin kyrka och ett liv i förening med honom.” Vi ber för dem som döps att de skall ”renas från syndens skuld.” – ”Föd dem till ett nytt liv i Kristus och förena dem med ditt folk.” Vi tackar för att Gud gör dopvattnet till ”en nådens källa och ger dem som här skall döpas del i Jesu segerrika död och uppståndelse.” Det är frälsningen och hela himmelrikets härlighet som räcks oss i dopet. Vi får syndernas förlåtelse, liv och salighet. Det är allt det som Jesus ordnat åt oss genom sitt liv, sin död och sin uppståndelse. Naturligtvis blir vi genom alla dessa gåvor kristna människor!

Något av det Gud gör i dopet:

Gud räddar oss från det onda och ger frälsning.

Gud föder oss till nytt liv.

Gud för oss in i sin kyrka och förenar oss med sitt folk.

Gud förenar oss med Kristus, så vi lever ”i Kristus”.

Gud ger oss del i Kristi död och uppståndelse.

Alla döpta hör samman med Kristus. De kallas kristna. De tillhör Kristi kyrka. De har en plats i Guds hjärta, omslutna av hans kärlek. Så stort är det att vara döpt.

Det är meningen att alla döpta skall fortsätta att vara Jesu lärjungar. Deras bestämmelse är att höra med till folket ”omkring Jesus”

Alla döpta kallas kristna. Alla döpta har i alla fall varit Guds barn, varit frälsta och börjat gå vägen till himmelen. Det finns lyckliga människor som, när de kom till medveten ålder, lärde sig att älska Jesus och tro på honom, så att de aldrig kom bort från Gud.

Kristen – men inte ”på riktigt”.

De flesta döpta överger tyvärr Gud. En del kommer aldrig till tro. Andra tar medvetet eller omedvetet avstånd från kristen tro. De är till namnet kristna men inte i verkligheten. Det nya livet de fick i dopet, som kallas det kristna eller det andliga livet, har dött.

Det kan bero på att det inte fick näring av Guds ord och nattvarden. Bönen tystnade och det andliga livet kvävdes, ty bönen är dess andedräkt. Livet kan dödas med gift. Äter man arsenik dör man! Doplivet dör, när man gör emot Guds vilja, det som är ont och fult och skadligt. Det kallas synd och är dödligt gift. Bibelns besked är: *Syndens lön är döden* (Rom 6:23).

Katekesens kärva svar på frågan hur man kommer bort från sitt dops Gud är (§ 241): När den döpte överger Guds ord och bönen, fattar lust till världen och säger ja till synden.

Inte "på riktigt" – men ändå döpt

Har den som övergett Jesus och förlorat tron inte någon nytta av sitt dop? Jo, i högsta grad. Dopet är Guds verk och det står fast. Guds löften gäller. Han älskar sitt barn. Han bryter aldrig det förbund han slöt med den som döptes. Därför finns det alltid en väg tillbaka! Gud väntar på den som gått vilse och längtar efter den som kommit bort. Ja, mer han så: Han söker och letar och kallar på sitt förlorade barn. En psalm kan styrka dig i övertygelsen att Jesus vill ha med dig att göra. Läs psalm 157:2,3.

Det är precis som Guds förbund med folket i Gamla Testamentet, när det brutit svårt mot Herren: *Till deras fördel skall jag minnas förbundet med deras förfäder, som jag förde ut ur Egypten i folkens åsyn för att jag skulle vara deras Gud. Jag är Herren* (3 Mos 26:45). Herren minns också det förbund han ingick med dig i dopet. Till din fördel!

Vägen tillbaka heter omvändelse och det skall vi tala om i nästa kapitel.

Den som inte är döpt

kan drabbas av Gud och vilja bli en kristen människa.

Den som inte är döpt kan döpas, när som helst under livet. Svenska kyrkan döper också vuxna. Vare sig vi döps som barn eller vuxna, så är dopet Guds gärning och han föder oss på nytt och gör oss till kristna.

Om du vill bli döpt eller tala om dopet eller den kristna tron i allmänhet, kan du ta kontakt med en präst.

Levande kristen genom omvändelsen

Furiren övar exercis med nyinrykta värnpliktiga på Lv 6:s kaserngård. Mellan kasernerna ekar hans torndönsstämma: Helt om! Och kompaniets soldater som varit vända mot väster, gör en snabb helomvändning och snart står alla med ansiktet åt öster. Det kan man kalla en omvändelse! Man vänder ryggen åt det man förut tittade på och nu är blicken riktad mot något nytt.

Festus var ståthållare i Judéen åren 60–62 e. Kr. Historikerna beskriver honom som en klok och rättrådig ämbetsman. Det visar han också i sitt sätt att förhålla sig till fången Paulus, som man kan läsa om i Apg 25:13–26.

Festus fick vid denna tid besök av kung Agrippa. Bara 21 år gammal efterträdde Agrippa år 48 e K sin farbror Herodes II som kung över ett litet rike, som låg i de nuvarande gränstrakterna mellan Israel, Syrien och Libanon. De pratade med varandra om Paulus, eftersom Festus var osäker om hur han skulle agera. Han berättade uppenbarligen på ett intressant sätt, för Agrippa ville själv höra Paulus tala. Dagen därpå fördes därför Paulus inför kung Agrippa och hans syster Berenike, Festus, överstarna och de förnämsta i staden. Och aposteln höll ett strålande försvarstal. Han berättade om sitt liv som jude och farisé och hur han på allt sätt hade bekämpat nasarén Jesus. När han var på väg till Damaskus för att fångsla kristna, uppenbarade sig Jesus för honom. Och Paulus fick av den levande Jesus uppdraget att förkunna evangelium för hedningarna och öppna deras ögon så att de *omvänder sig från mörkret till ljuset och från Satans makt till Gud* (Apg 26:18, Giertz). Genom tron på Jesus skall de vinna syndernas förlåtelse och en plats bland dem som helgats. Och Paulus sade till Agrippa att han lydde och predikade att *man måste ångra sig och vända om till Gud* (Apg 26:20). Han betonade att allt detta inte var något annat än vad profeterna och Mose har förutsagt. Och hans sammanfattning av budskapet löd: *Messias måste lida och att han som den förste som uppstod från de döda skulle förkunna ljuset både för vårt folk och för hedningarna* (Apg 26:23).